

blot ikke kommer saavidt, at den bliver til virkelig Lov; thi dertil egner den sig virkelig slet ikke.

Willems: I Statens Tjeneste staaer foruden et stort Antal pensionsberettigede Embedsmænd ogsaa en heel Deel ringere Bestillingsmænd, der ikke have nogen Pensionsberettigelse. Hvergang der har været Spørgsmaal om den store paa Staten hvilende Pensionsbyrde, har man været enig om, at en af de Veie, man har havt at gaae, for at forringe denne Pensionsbyrde i Fremtiden, maatte være den, at man forringede Antallet af de Bestillingsmænd, der gives Pensionsberettigelse, eller at man ialfald undgik at forøge det. Stiller man denne Regel op i sin Almindelighed og erkjender dens Rigtighed, saa troer jeg, at man skal vogte sig for i de enkelte specielle Tilfælde at gjøre Brud paa den. Hvergang vi saaledes i det Enkelte tage et af de Individier frem, paa hvilken en saadan Betragtning gjør sig gjældende, ville vi finde, at et saadant Individ befinder sig i en saare mislig Stilling, at der for hans Vedkommende gjælder omtrent Alt det, hvad der ved denne og nogle tidligere lignende Sager er bleven anført til Fordeel for de derved omhandlede Personer, at de ere saare slet stillede, at de i mange Aar have anvendt deres bedste Kræfter i Statens Tjeneste o. s. v. Alt dette maa naturligtvis stemme mildt og gjøre tilbøielig til, saavidt det nogenlunde lader sig gjøre, at tilstaae; hvad de nødtørftigen trænge til; men det bliver et væsentlig Brud paa det System, som man uheldet af alle personlige Betragtninger har erkjendt at være det ene rigtige. Nu er der 2 Tilfælde mulige, — enten at man forsaavidt brød System, at man i alle de Tilfælde, hvor man støtte paa Personer, der var stillede paa en saadan Maade, tog dem frem og gav dem enkeltvis det, som man ikke vilde tilstaae dem. Alle paa en gang. Dette lader sig imidlertid ikke gjøre, og, vilde man forsøge derpaa, saa vilde det vise sig, at man i en ganske væsentlig Grad vilde bebyrde Statskassen derved. Det andet Tilfælde er det, som i Praxis finder Sted, at de Enkelte af disse uheldigt stillede Individier have været saa lykkelige at kjende en eller anden Rigsdagsmand, der interesserer sig for

dem, og faaer indbragt et Lovforslag for dem, hvorved man søger at gjøre et Brud paa Systemet til Fordeel for Vedkommende.

Det er naturligtvis Noget, som maa gjøre En godt, at skulle udtale sig mod et saadant Forslag; maa gjøre Enhver ondt, som veed, hvad det vil sige at være i en saa trykkende Tilstand, som saadanne Personer ere i. Men jeg kan ikke Andet end erkjende, at det vilde være urigtigt at tage sig af en saadan Sag; thi det vilde være et Brud paa det, som maa anses for det Rigtige.

J. M. Hansen: Ja, det forekommer mig, at naar den sidste ærede Tale vil have dette Tilfælde anvendt paa den Regel, at man skulde see at indskrænke Bestillingerne, saa maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at der her er Tale om Folk, hvis Bestillinger ere gaade ind. Det forekommer mig altsaa at være en heel Forffjel paa at anvende alt dette paa Bestillingsmænd med Hensyn til de Tilfælde, hvori Bestillingerne vedblive.

Den ærede Minister har fuldkomment Ret i, at den enkelte Rigsdagsmand ikke saaledes kan være inde i de forskjellige Forhold, som i en saadan Sag komme i Betragtning, som den vedkommende Minister; men naar han dernæst mener, at det er noget Urigtigt, at Vedkommende, der er i en saadan Stilling, efter at han først har henvendt sig til vedkommende Minister og faaet et Afslag, søger at staffe sig en saadan Understøttelse, naar en Rigsdagsmand vil indbringe et Forslag derom, saa skal jeg anføre til Undskyldning, ikke til Forsvar, for den Rigsdagsmand, der gjør det, at de forskellige Ministre tidligere ere fremkomne med flere Forslag ganske af samme Natur, angaaende enkelte bestemte Personer. Nu kan det ikke betvivles — det er Noget, vi Alle ere overbeviste om — at, naar vedkommende Minister bestemmer sig til at indbringe et Forslag for enkelte Personer, saa har det været for dem, som vedkommende Minister til den Tid virkelig fremfor nogen Anden har fundet var trængende til, at der blev givet en saadan Lov for deres Vedkommende; men naar nu en Rigsdagsmand, der ikke saaledes kan gaae tilbunds i alle disse Forhold, lægger Mærke til, at samtlige disse Lovforslag, der